

Lovforslaget var ledsaget af følgende bemærkninger:

„Under hensyn til de mange lyspunkter, som i vor forsyningssituation og betalingsevne er fremkommet i det sidste års tid, anser vi nu tidspunktet at være inde til at *frigive vigtige produktionsmidler*, således at vi yderligere kan stimulere fremskridtet og undgå tilbagefald, når konkurrencen sætter ind. Vi anser det for vigtigt at få disse produktionslettende og arbejdsbesparende transportmidler, maskiner og værktøj ind netop nu, og således at de kommer i anvendelse på de for vort land mest naturlige områder, nemlig dér, hvor der er udsigt til at beskæftigelsen kan holdes oppe i normale tider. Det gælder om, at de producerende erhverv får så let adgang som muligt til at kunne planlægge deres fremtidige produktion og afsætning.

Det gælder endvidere om, at de bestående produktionsmidler kan reparereres og vedligeholdes så effektivt og økonomisk som muligt, bl. a. ved køb af de rigtige reservedele, helst fra original-fabrikkerne. Udgifterne hertil må påregnes endog at være lavere end en fortsættelse af erstatningsproduktionen, som har tilbøjelighed til at beslaglægge netop den arbejdskraft, som der er hårdest brug for i eksporterhvervene.

Forslagsstillerne mener sig i fuld overensstemmelse med såvel regeringens som rigsdagens flertals udtalte ønske om rationalisering af driftsformerne og større investering i modsætning til øget forbrug.

De i vort lovforslag nævnte artikler er alle varer, der netop er investeringsmidler, selv arbejdstøjet, selvom dette jo naturligvis kun kan betragtes som korttids-investering.“

Handelsministeren kunne lige så lidt som i den foregående rigsdagssæmpling tiltræde, at importen af de pågældende varer blev givet fri, navnlig ikke på grund af den *dollarmangel*, der gjorde sig gældende. Ministeren sluttede sin redegørelse for, hvordan han så på sagen, således:

„At gennemgå forsyningssituationen for de enkelte grupper ville vel føre vel vidt. Når det drejer sig om *lastbiler*, tror jeg ikke, der er behov for væsentlig flere lastbiler her i landet; jeg har indtryk af, at Danmarks lastbilpark er fuldtud tilstrækkelig. Snarere står vi overfor et andet problem, nemlig at få nogle af de dårligste og mest uøkonomiske lastbiler skiftet ud. Med hensyn til *dæk og slanger* vil det være det ærede medlem bekendt, at vi fra 1. februar har givet lastbildæk og -slanger fri, og det er mit håb — balanceplanen for indeværende år er ikke endeligt udarbejdet endnu —, at vi vil kunne gøre det samme for slanger og dæk til personbiler. *Håndværktøj* købes i øjeblikket i vid udstrækning i England og Sverige. Hvorfor lave en ændring her, så det ryger over på dollarområdet og yder-